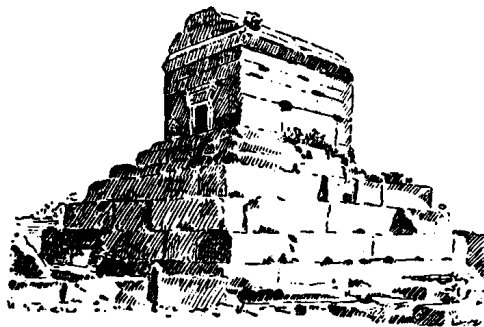

25.kapittel – Guds Salvede (Jesaja kap.41;1 – 48;22)

"[Gud] stadfester min tjeners ord og fullbyrder mine sendebuds råd. Jeg sier om Jerusalem: Der skal bo folk! – og om byene i Juda: De skal bygges opp igjen, jeg vil reise opp deres ruiner." (Jes.44;26).

Dette er Guds salvedes arbeid og det som Gud hadde utsett for perserkongen Kyros danner en grunnvoll for en profeti om den vidunderlige tid som kommer på jorden.

Kyros' grav

Lenge før han ble født ble Kyros navngitt av Gud slik som tilfellet var med Josias i 1.Kongebok 13;2. Gud kunne i sannhet si: "Jeg er Gud, og det er ingen som jeg, jeg som fra begynnelsen forkynner enden, og fra fordums tid det som ikke er skjedd." (Jes.46;9-10). Selv om Kyros "ikke kjente" Gud (kap.45;5), var det Gud som oppreiste ham til å være sin "hyrde" og "salvede" (kap.45;1). Det var Gud som åpnet Babels porter for ham (v.2), og det var Gud som "vakte ... slike tanker i perserkongen Kyros' ånd at han lot utrope i hele sitt rike... " (Esras 1;1) at jødene kunne vende tilbake til sitt land for å gjenreise Jerusalem og dets tempel (Jes.44;28). Hvorfor gjorde Gud dette? Det var for "Jakobs, min tjeners skyld". (kap.45:4).

"Jakobs, min tjeners skyld"

Gud gjorde dette for å oppfylle sin hensikt som er grunnlagt på hans løfter til Abraham, Isak og Jakob. Gud brukte Faraos, Nebukadnesar, Kyros og andre til dette formål, men når den sanne Messias (salvede) kommer, vil "Israel bli frelst ved Herren med en evig frelse" (v.17), og verdens rikdommer vil bli underlagt ham (v.14). Dette var Guds hensikt med å skape verden. Han skapte jorden "og dannet den til bolig for folk" (v.18). Ikke for de folk som "tretter med sin skaper" (v.9), men for de som i tro vender seg til Gud og hans frelse (v.22).

Gud har med en ed erklært sin hensikt. "Ved meg selv har jeg sverget, et sannhetsord er gått ut av min munn, et ord som ikke skal vende tilbake: For meg skal **hvert** kne bøye seg, hver tunge skal sverge meg troskap." (v.23). De andre vil bli til skamme og gå til grunne. (v.24).

De ting som Kyros gjorde for jødene beste var et ledd i det frelsesverk som Guds sanne Hyrde og Salvede vil fullende. Jesus Kristus "... ble lydige til døden – ja, døden på korset.

Derfor har og Gud høyt opphøyet ham og gitt ham det navn som er over alle navn, for at i Jesu navn **skal hvert kne bøye seg ...** og hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære." (Fil.2;8-11). For de ansvarlige vil dette bety at de må "alle stilles fram for Guds domstol ... Så skal da hver og en av oss gjøre Gud regnskap for seg selv." (Rom.14;10-12). Paulus råder oss derfor til å "jage etter det som tjener til fred og til innbyrdes oppbyggelse." (v.19).

"Kaldeernes datter"

Babel – "rikenes dronning" (kap.47;5) – var et forbilde på en verden som er overgitt til lyst (v.8) som stoler på sin ondskap og som er forført av sin visdom og kunnskap (v.10). En verden som har en overflod av 'ekspertene' som vil vise seg å være hjelpeløse på ulykkens dag (v.13-15). Kyros slo Babel (kap.48;14) og Kristus vil, ifølge Åpenbaringen kap.18, fullbyrde Guds straff over de siste dagers Babylon.

Resultatet er alltid en rettferdiggjørelse av Guds hellige navn. "Jeg er Herren, og det er ingen annen. Foruten meg er det ingen Gud. Jeg bandt beltet om deg [Kyros], enda du ikke kjente meg, for at de både i øst og i vest skal vite at det er ingen foruten meg. Jeg er Herren, og det er ingen annen. Det er jeg som er lysets opphav og mørkets skaper, som gir lykken og skaper ulykken. Jeg, Herren, gjør alt dette." (kap.45;5-7). Perserne hadde sine guder for lys og mørke, for lykke og ulykke, men de jøder som erfarte fangenskapets ulykke og frigjørelsens lykke, og som forstod fra Guds ord at Gud hadde ført mørke over dem på grunn av deres synder, erkjente at det var bare en Gud – Israels Gud.

Gud og Mammon

De siste dagers Babylon med en babelsk forvirring i handel og religion, vil også måtte erkjenne at man ikke kan tjene Gud og Mammon og at deres Satan er ren oppspinn, når de av bitter erfaring lærer at "alt har Herren gjort til sin hensikt, også den ugudelige til ulykkens dag." (Ord.16;4).

Vi må derfor se til Herren og gi akt på det ord som han har talt: "Kom ut fra henne, mitt folk! for at dere ikke skal ha del i hennes synder, og for at dere ikke skal få del i hennes plager." (Åp.18;4)